

CRKVENO ČLANSTVO

U vrijeme kada je predanost (obvezivanje na nešto) rijetka roba, nije nikakvo čudo da je crkveno članstvo tako nisko na popisu prioriteta mnogim vjernicima. Nažalost, nije neobično da se kršćani sele iz crkve u crkvu, nikada se ne podlažući brizi starješina i nikada se ne predajući skupini drugih vjernika.

Međutim, zanemarivanje ili odbijanje osobe da se pridruži crkvi kao službeni član odražava nerazumijevanje vjernikove odgovornosti prema Kristovu tijelu. To također osobu odvaja od mnogih blagoslova i mogućnosti koje proizlaze iz ove predanosti. Od ključne je važnost da svaki kršćanin razumije što je crkveno članstvo i zašto je važno.

Definicija crkvenog članstva

Kada se pojedinac spasi, postaje članom tijela Kristova (1. Kor 12,13). Budući da je sjedinjen s Kristom i drugim članovima tijela na taj način, kvalificiran je postati članom lokalnog izraza toga tijela.

Postati članom crkve zapravo znači službeno se obvezati uz prepoznatljivo, lokalno tijelo vjernika koji su se udružili radi specifične, Bogom određene svrhe. Ta svrha uključuje primanje uputa iz Božje riječi (1. Tim 4,13; 2. Tim 4,2), međusobno služenje i izgrađivanje ispravnim korištenjem duhovnih darova (Rim 12,3-8; 1. Kor 12,4-31; 1. Pt 4,10-11), sudjelovanje u obredima (Lk 22,19; Dj 2,38-42) i naviještanje evanđelja izgubljenima (Mt 28,18-20). Osim toga, kada netko postane članom crkve, on se podlaže brizi i autoritetu biblijski kvalificiranih starješina koje je Bog postavio u tu zajednicu.

Temelj za crkveno članstvo

Iako Sveto pismo izrijekom ne zapovijeda članstvo u lokalnoj crkvi, biblijski temelj za crkveno članstvo prožima cijeli Novi zavjet. Ovaj biblijski temelj može se najbolje vidjeti u (1) primjeru prve crkve, (2) postojanju crkvene vlasti, (3) izvršavanju crkvene stege i (4) poticaju na međusobnu izgradnju.

Primjer prve crkve

U prvoj crkvi dolazak Kristu značio je dolazak u crkvu. Ideja o iskustvu spasenja bez pripadanja lokalnoj crkvi strana je Novomu zavjetu. Kada bi se pojedinci pokajali i povjerovali u Krista, bili bi kršteni i nadodani crkvi (Dj 2,41. 47; 5,14; 16,5). To je bilo više od života provedenog u privatnoj predanosti Kristu – to je značilo formalno udruživanje s drugim vjernicima u lokalnoj zajednici i posvećivanje apostolskome nauku, zajedništvu, lomljenju kruha i molitvi (Dj 2,42).

Poslanice Novoga zavjeta pisane su crkvama. U slučaju nekoliko napisanih pojedincima, kao što su Filemonu, Timoteju i Titu, ti pojedinci bili su vođe u crkvama. Novozavjetne poslanice pokazuju da je Gospodin pretpostavljao da će vjernici biti predani lokalnoj zajednici.

U Novome zavjetu postoje i dokazi da jednako kao što je postojao popis udovica koje su ispunjavale uvjete za financijsku pomoć (1. Tim 5,9), možda je postojao i popis članova koji je rastao kako su se ljudi spašavali (usp. Dj 2,41. 47; 5,14; 16,5). Zapravo, kada bi se vjernik

preselio u drugi grad, njegova crkva bi često napisala pismo preporuke njegovoj novoj crkvi (Dj 18,27; Rim 16,1; Kol 4,10; usp. 2. Kor 3,1-2).

U knjizi Djela, velik dio nazivlja odgovara samo konceptu formalnoga crkvenoga članstva. Fraze kao što su „sva skupština” (6,5), „Crkva u Jeruzalemu“ (8,1), „učenici“ u Jeruzalemu (9,26), „u svim crkvama“ (14,23), „cijeli zbor“ (15,12) i „starješine crkve” u Efezu (20,17), sugeriraju prepoznatljivo crkveno članstvo s dobro definiranim granicama (vidi također 1. Kor 5,4; 14,23 i Heb 10,25).

Postojanje crkvene vlasti

U Novome zavjetu dosljedno vidimo da pluralitet starješina treba nadgledati svako lokalno tijelo vjernika. Specifične dužnosti dane ovih starješinama pretpostavljaju jasno definiranu skupinu članova koji su pod njihovom brigom.

Među ostalim, ovi pobožni muškarci bili su dužni pasti Božji narod (Dj 20,28; 1. Pt 5,2), truditi se među njima (1. Sol 5,12), upravljati njima (1. Sol 5,12; 1. Tim 5,17) i bdjeti nad njihovim dušama (Heb 13,17). Sveto pismo poučava da će starješine dati račun Bogu za pojedince koje im je povjerio na brigu (Heb 13,17; 1. Pt 5,3).

Te odgovornosti zahtijevaju da postoji prepoznatljivo, međusobno podrazumijevano članstvo u lokalnoj crkvi. Starješine mogu pasti ljude i dati račun Bogu za njihovo duhovno blagostanje samo ako znaju tko su oni; mogu pružiti nadgledništvo samo ako znaju za koga su odgovorni; i mogu ispuniti svoju dužnost da pasu stado samo ako znaju tko je dio stada a tko nije.

Starješine crkve nisu odgovorni za duhovno blagostanje svakoga pojedinca koji posjeti crkvu ili koji povremeno dolazi. Umjesto toga, oni su prvenstveno odgovorni pasti one koji su se pokorili brizi i autoritetu starješina, a to se čini putem crkvenoga članstva.

S druge strane, Sveto pismo naučava da se vjernici moraju pokoravati svojim starješinama. Hebrejima 13,17 kaže: „Slušajte svoje starješine i budite im podložni.“ Pitanje za svakoga vjernika je: „Tko su tvoji vođe?“ Osoba koja se odbija pridružiti lokalnoj crkvi i povjeriti se na brigu i autoritet starješina nema vođa. Za tu osobu poslušnost iz Hebrejima 13,17 nemoguća je. Jednostavno rečeno, ovaj stih podrazumijeva da svaki vjernik za kome se mora pokoriti, što, s druge strane, pretpostavlja jasno definirano crkveno članstvo.

Izvršenje crkvene stege

U Mateju 18,15-17, Isus ocrta način na koji crkva mora tražiti obnovu vjernika koji je pao u grijeh – postupak od sadrži četiri koraka, poznat kao crkvena stega. Prvo, kad neki brat sagriješi, treba ga se nasamo suočiti (s. 15). Ako se odbije pokajati, ta osoba treba povesti jednoga ili dvojicu vjernika sa sobom kako bi ga opet suočila s njegovim grijehom (s. 16). Ako brat koji griješi odbije poslušati dvojicu ili trojicu, oni stvar trebaju prenijeti crkvi (s. 17). Ako još uvijek nema pokajanja, konačni je korak staviti osobu izvan zajednice (s. 17; usp. 1. Kor 5,1-13).

Vršenje crkvene stege prema Mateju 18 i drugim odlomcima (1. Kor 5,1-13; 1. Tim 5,20; Tit 3,10-11) pretpostavlja da starješine crkve znaju tko su njihovi članovi. Na primjer, starješine crkve Grace Community nemaju ni odgovornost ni autoritet disciplinirati člana neke crkve iz

susjedstva. Nažalost, zbog široko raširenoga nedostatka razumijevanja crkvenoga članstva naši starješine moraju disciplinirati ne samo službene članove nego i one koji redovno imaju zajedništvo u Grace Community Church. Međutim, biblijsko učenje o crkvenoj stezi pretpostavlja crkveno članstvo.

Poticaj na međusobnu izgradnju

Novi zavjet poučava da je crkva tijelo Kristovo i da je Bog pozvao svakoga člana na život predan rastu tijela. Drugim riječima, Sveto pismo potiče sve vjernike da izgrađuju druge članove prakticirajući novozavjetne tekstove koji sadrže izraz „jedni drugima“ (npr., Heb 10,24-25) i da koriste svoje duhovne darove (Rim 12,6-8; 1. Kor 12,4-7; 1. Pt 4,10-11). Međusobna izgradnja može se događati samo unutar konteksta tijela Kristova. Poticaji na ovu vrstu službe pretpostavljaju da su se vjernici predali i obvezali drugim vjernicima u određenoj lokalnoj zajednici. Crkveno članstvo jednostavno je služben način takvog obvezivanja.

Zaključak

Pretočiti u život predanost lokalnoj crkvi uključuje mnoge odgovornosti: živjeti primjernim pobožnim životom u široj zajednici, koristiti svoje duhovne darove u marljivoj službi, novčano doprinostiti radu službe, davati i primati ukor krotko i u ljubavi te vjerno sudjelovati u zajedničkome štovanju. Očekivanja su velika, ali mnogo je na kocki. Jer jedino kada je vjernik vjeran ovoj vrsti predanosti i obveze crkva će moći istinski živjeti svoj poziv da bude predstavica Krista na zemlji. Jednostavno rečeno, članstvo je važno.

Original: <https://www.gracechurch.org/about/distinctives/church-membership> (24.3.2021.)